

A

8982

—

IV.

MS.U.

2 1 9 1

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998

FILM: 1

7 5 9 9 0

[illegible]

Incised, Denoting
Morse's a. Denoting

God uarson mind asen altal tudeal as uol
 artiseu adem, de la losel upan uafanapen
 akaron tudeal megi busep, as pakelel fende
 ten soron ora ter talalam emodeu megi mende
 pater kadi as tudeal peraneu latta de megi fide
 tudeal segi so fegade fegaria alase tudeal ten
 nem busep sam mit. Kadeal nagi megi fegaf
 malaraki kulture busep kadeal fene nom
 kofette, la fene fegaf kadeal kulture tudeal
 Kadeal nolem fegaf nate peraneu then busep
 ugi as fte mite busep tudeal tudeal na imite
 fegi pame as fegaf de gade tudeal gafe ugi
 nem infetom tudeal megi busep most busep
 egi egi la fegi fegaf gade fene ugi as fte
 al uolote utan de nom kadeal fene delem
 mol ugi de gade mind asen altal addig
 m mar nom la fegi megi nom bi infom
 emodeu kofette mit kofette kofette tudeal
 fene fene nagi nom, tudeal tudeal nom
 uol most uol nate magam akaron
 tudeal kofette, agia fte segi talalam
 tudeal m mian is agia fte, fte
 tudeal fte as fte megi fte busep
 is agia fte de kadeal. 18 Jan. Anny 1600

Kadeal fegaria

Cusley
 Cormor Goldfarb
 [Signature]

[Signature]
 [Signature]

nom
 am fegi
 a losel asen
 busep la losel
 ut tene, nom uolna
 as fte papot
 alam as m nate kofette
 kofette et fene tene

Handwritten text, likely a signature or title, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a list or a series of notes, written in a cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a note.

Handwritten text, likely a long letter or a series of notes, written in a cursive script. The text is dense and covers most of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a note.

Epigramma
Comes Stephanus Cornis
Anagramma.

En Sospes Christum cano
Epigramma.

Loide ne jactes, quod Christum Sospes ubique.

Cantes, non cantas, deficiente Fide
En Comes à Cornis Christum sibi Sospes ubique
Cantat, nam Christi fulget ubique Fide
(rohesticon).

VIVE DIV ^{fa}st ^V ^{Ch}ri st ^{VM} Cane Sospes, et Sospes

^{Is} ^{Char} ^V ^{per} ^{VM} ^{va} ^{VD} ^{la} ^{In} ^a ^X ^e ^Cane.

^P ^{est} ^{or} ^{is} ^{ex} ^{cell} ^{as} ^{fa} ^{VM} ^{VID} ^{ea} ^q ^{ue} ^{fa} ^{ven} ^{is}

^{Fort} ^{Vna} ^{ex} ^V ^{tas} ⁿ ^V ^C ^{re} ^{DIL} ^{se} ^{VIC} ^{es}.

^P ^{or} ^{Ma} ^{de} ^{CV} ^{CV} ^{stas} ^{et} ^{Vera} ^X st ^{ip} ^{is} ^a ^{VI} ^{ta}

^S ^p ^{es} [:] ^{pa} ^{et} [:] ^{es} ^{IV} ^q ^{is} ^g ^L ^{or} ^{la} ^{LV} ^X ^q ^{ue} ^{Da} ^{CV} ^{VM}

Regia super illud: En Sospes Christum cano.
Restibus, an cantu videor debere. ^{RSU}

Maxima cui flendi copia, semper adest.

Ahi bene ne cantem mihi per mala plurima cantum est

Non est conveniens cantibus iste locus.

Semper in obitu vigilat mens fixa malorum

Et nunquam exili. Sensus acerbus abest

Ut cantem scantis iterare jubetis amici

Ut Sospes Christum, fronte jocante canam

Latitiam cantas, pascant animique quietem

Mens mea tranquilla est, Christus in cre manet.

Non magis cantandum est, cum mens tranquilla griescit,

Tunc opus esse lyra tunc opus esse cheli.

Ahi animus lassus sit: lassus ovaria cantat,

Sollicitat celeri, cum freta lenta manu.

Valami Sospes cano. m. m. m. m. m.

Es bene actus, ut videretur mihi
Sospes Christum. Sospes cano. m. m. m. m. m.

Amicus meus Sospes.

Amicus meus Sospes.

Vigre gregem viride! pascendum ducis in agros
Ipse cauto, mimum si metra longa, canit.
Ducit, ut fassat fastidia longa viator.
Miles? & ut canet, neque, laborque, facit
Ergo ego non canem? miles, nauta atque viator
Vocant pastor, non ego canto meos?
Quid pennata cohortis agit, altas Phae quadrupes
Cum reveris? carmen gutture crispas crans
Scilicet, ut gravis est terris absentia Phae,
Squallet, et obscurus, sole latente, dies.
Nec color est hortis, nec amoenis gratia sylvis
Jamque silent homines, jamque silent ares.
Mox ubi purpureo Titan caput extulit ore
Lato micat radijs lute micante, dies
Et suus est hortis color, et sua gratia sylvis
Jamque strepunt homines, jamque sequantur ares
Sic ego cur Christo non canem cantica sospes
Ille meus sponsus, Phaeus et ille meus.
Sponse peregrina non fulges igne figura,
Sed bene cordata Voce canente lyra.
Cor tibi late carens, tibi cor sine crimine cordi est.
Obstat ut ut cantus, cor tibi sponse placet.
O utinam mihi cor nullis in fame situr is.
Fugit purum suspitione vacet!
Tunc secuta tui, mihi vox pia, promere cantus
Epset, tunc Christo promere grata metra.
Tunc Vincam, Aonias sibilis, aut gutture Divas,
Tunc dulces possem, nonne sonare modos?
Cepheus in sylvis inter delphinas Arion
Vispabat lato peltine tutus ebur.
Ur mihi non liceat, licet ampla clade referto
Promere nunc Christo, carmina grata meo?
Voc cursus Phaeus, voc candida Cynthia noctes
Ventosus nimbus voc numeravit hyems.
Voc per summa poli Phaeum deduxerat aethas
Sospes ego toties, carmina fundo Deo.

At quando aspiciens ubi sum, vos sidera specto
Tunc cadit aspectu, mens labefacta suo.
Cum votis sperata diu mea sidera reddat
Tunc ego Voce canam, tunc ego mente canam.
O Deus ambiguos trepidantis perfice cantus!
Tunc sospes ero, Te sine nullus ero.

Apprecatio Poetae

Voc lepores in Aetha, voc apes pascuntur in Thyssa
Corula voc bacchas galladis arbor habet
Littore voc concha, numerat voc messis aristas
Aetha comes, sospes, tot cane metra Deo.

Ita Vover, et tacitis votis precatur
Illustrissima Dominationi Vre addicisse
ma. Residentia Mharbeyensis Sci. Pa

Valamint pedig minden ájtatos Keresztényt illető gyakorlások és Szentségek fel vétele után 9dik és 10dik Febr. közt való étszakán Istenben el-nyugodott, és nekünk el-maradtaknak példás halálával örök gyógyulásának 's bődögságának bizodalmas vigasztalását hagyta ;
Ezen Szomorú elsetet *Excellens Admar* Ugy ezekkel alázatos-
tosan jelenteni, az meg-halálozott M. ASZSZONY ANYÁNK ó Nagyságának Lelkét ájtatoságában, minket pedig részfizerént árva maradványit álhatos *átgafiságs Bapaidar* ajánlani Kötelességemnek lenni tartottam : *in pabrás Nagyok.*

Agueda's Papas Lola
Guerni Gilestuyun

Ar Gtaller Anna

Mellwig: Thesaurarius Consiliarius, c's Jo Directori Ur.
nrem Lütone ju U. B.!

 Eg-érezttette az Mindenható árva Házammal-is, ezen meg-másolhatatlan örökös végezését, hogy minden embernek egyŕzer meg kelleŕsék hálnia; midŕn Néhai Kedves édes FÉRJEMET, Göntz Ruffkai L. Báro Graff KORNIS SIGMONDAT ez mostan folyó hólnapnak nékem igen keserves első napján világi életének 59-dik; velem való tiŕta házasságbéli példás estendejének pedig, 31-dik ŕámlálásával, három hetekig kemény fulladásoktól ŕzüntelen fulljosodatt feküvŕ ágyából, az örökké valóság uttyára ki-rendelt Szentségek fel-vétele után, ez viadalom helyérŕl, estvéli hét és nyoltz órák között, az Igazság Koronájának el-vételére által szol-lította; Kinek-is meg-hidegült Tetemei éltében vŕlt rendelése fzerént a' T. Pater Franciscanusok Kolos-ŕh-Vári Templomokban Szent Kereŕt Kápolnája alatt lévŕ Familia Kriptájába már bé-is vannak hely-heztetve.

Lankadok magam-is terhes nyavallyáim miatt különben-is nagyon el-gyengült állapotomban, ezen árva Házamon történt véletlen változásnak tsak *Más Ur, s. Aszpony előtt* való jelentésével-is, magam előtt hordozván annak feles, és többnyire neveletlen Gyermekekkel való terhét, 's nem-is tudom magamot egyébbel fegíteni, hanem azon Mindenható Urban (- *Ki ezen tsapását-is én velem bűnös Szolgálójával éreztetni akarta*) helyheztetett buzgó reménységgel, zokogva emlegetvén: miképpen *lettünk árvákká Atya nélkül*; Melly mellett; midőn meg alázott szível le-borulva imádom ebben-is Ő Szent Felségének Szentséges rendelését, az meg holttnak *Lettem szívefűzői buzgó emlékeztetőibe*, magamot pedig, és árva Házamot *továbbá is méltóan do szívefűzőibe* nagy bizadalommal ajánlom, és igen meg szomorodott Szível maradok.

Algs Director Wt

Szent Benedek 6. Julii. 1777.

Reserve, napokat tölti szolgá-
 r Ar. Haller Anna.

Director Gal. Jano, U.S.

Separé!
 Un secret si funeste, si compromettant pour
 et même ne balayez d'existence.

A son Excellence
 Monsieur le Comte de Sars de Sars Comte de M. Gey
 Monseigneur le Duc d'Orléans, Prince, Chaise
 de Chambre de France, et Gouverneur de Paris,
 à Paris.

At Your Excellence

Messieurs le Prince de Saxe Saxe-Cobourg & Gotha
 Monseigneur le Duc de Saxe-Cobourg & Gotha
 De chambre à Francfort, et Gouverneur de Saxe,
 à la Cour de Saxe.

Adm. Secy.

Méltóságos Belső Titkos Tanács Ura,
Drága és Milyes Uram!

Az igen nagy megilletődéssel jelentem Zomorian az Mly
Consiliarius Uramnak, hogy edes Mlyom Anyam
Gerib Susanna, Bálha Jutásának ötven negye,
dik Eftendjike, hofbat Beseges kedvesek Suljai
Uram, tegnap délutani ötödik órákor Uram Line
Változása napján a Lélek, és Föld közl a Gmudala,
tollan egyke Kapcsolat tielos egyezése Uramk vál,
tozása napja változata; és így mind a kétfő az
homon Gfemi Regyelemből vette, a kétfő illik,
mint nemeseb kétfő Teremtőjének, és Anyának
a Földnek Földi változásával vigda adá, és vál,
tozása; Minthogy pedig 1. Az Izzal Gollanidél,
áll az: Hogy Élete embernek a Földön Gupa Vi,
akodás, és Kétfőképpen, és a Kivánt győzedelem
utolsó el nyeresében Gerensis, az egész Élet dífira
tis; mert a dífira egy Böls mondása Gerent, min,
den Kétfő dolgozna Gerensis végén énekeltek.
Minthogy tehát Lent Háromság Vafánapot fogva
a bol a Kétfő, Uramk Line Változásáig, és így a
Legségeben Viaskodás az Urban, és így Hanyot har,
Gollan, Kétfő meg tartván az Apostollal, és pátlya
Jutásis Gerensis végén, az Uram egy nap
Változot, és így, alás Életének végit a Beseges Ké,
detin, alás végén gondoljam, Kétfőgem nem le,
ket a boldog, és Gerensis Viaskodásról, és végtére
az örökke Valóságba led valóságos el Változást,

1 az.

Ally's Conchasing note

Recd 4^a Aug 1874.

Alajattel Jomoru Golija
Kormio Laspär
Mria

Meliosagos Consiliarius Ur!

De jaj! így válnak-e el a keserű balál?e) mennyivel örvendetesb
zen földi boldogságom, annyiul keservesb azon szomorú órának
zete, melly attól végképpen el-fszakasza: tudni illik az el-eny-
bójt elő Hava 19. napjának reggeli negyedik órája, melyben azon
fég felett való Kedvesfégu f) Párom, virágzó életének hufzon öto-
rtendejében, tizen öt napokig tartott himlőzésében, éppen ama
ágbéli tisztaság tükörének, Susánna Szent Afz(zon)ynak fel-virradó
, mint Eöis annak tisztaságos példáját tekintetefen követő, ez ár-
világból a' boldog örökké valóságra (: a' mint ez iránt mind éle-
példáson gyakorlott Istenes erköltsei, mind az üdvösféges által me-
készített Szentségeknak aitasos, és töredelmes fel-vetele tellyes
séget nyújtanak:) drága Ielkére nézve által költözék; el-felejthet-
inator, és gyógyithatatlan febet hagyván vele örökkösön egybe
lt szívémen.

Kedves volt tudni illik Istennek az ő lelke, és azért sietett őtett ő életében ki-vinni a hamisságok közül! Mert nem a borsfzu ide-ó, sem az esztendőök számaival meg-méreteitett vénség betsülletes, ha-ember értelme - - és a' makula nélkül való élet. g) Légyen áldott az Urnak neve! Ki e' meg-betsülhetetlen Kintset, avagy ha ideig-is nekem adta vala, és el-vette; a' mint az Urnak tettzett, tr. h) És

Sírák. 41. rész. i. vers. b) 25. rész. 11. vers. c) 26. rész. i. vers. d) Példa beszé-
nek Könyv. 12. rész. 4. vers. e) 1 Királ. 15. rész. 32. vers. f) Sírák. 26. rész.
19. vers. g) Bóltselfég könyv. 4. rész. 8. 9. és 14. vers. (h) Jób. 1. rész.
21. vers.

15
M. Göl Urna &

Az Igazsághoz el nyitja Koronája bizony-
 láról. Melyben képe, minis egyeb ha-
 hogy utolsó díszesével felvevén hűség-
 hűlőnek: az a honi Rendelésében határo-
 BB. Franciscanusok Templomába holnap-
 pon folos modort tartása szerint e-
 lassam. Melyes minden fono- u szívet je-
 Mlyes Adóns tisztelet, és magamot, s
 Dom ügyeit Segedelmébe ajánlván, allan-
 zel vagyok

Az Mlyes Consiliarius ur

Korod 22 Aug 1784.

Alajatos fono-
 Kornis László

185
 Mellesleges Consiliarius Ur!

A valaki, én vagyok az, a ki ama Sirák fia szent Könyvéből
 költsönözött szomorú igékre méltán zokogó szível fókadhatok: Oh
 halál! melly keferes a' te emlékezeted - - a' nyugodalmas Férjfi-
 unak! a) Ugyan-is ha ugyan azon Isten lelkével tellyes böltsnek oktata-
 szerént: Böldeg a' ki értelmes Aszszonnyal lakik, b) és ismét; a' Jó Asz-
 szonnyal böldeg a' Férje, mert az ő esztendejének száma kettős: c) Böl-
 dog valék én, és lelkemnek nyugodalmas tsendességében el-felejtethete-
 nül szerentsés, miglen a' Nagy Istennek különös ajándékából illy ditsé-
 res, és válogatott erköltsőkkel mindenek előtt igen kellemetes életem Pár-
 jával, enyhithetetlen fájdalommal említettendő MAROS NÉMETI GROFF GYU-
 LAI KRISTINA ASZSZONNYAL a' Szent Házasságban hatodik esz-
 tendeig szerentsém vala élni, és mint fejem Koronájában) istenesen gyö-
 nyörködni.

De jaj! így választ é el a' keferű halál? e) mennyivel örvendetesb
 vala ezen földi böldegységom, annyival keferesb azon szomorú órának
 emlékezete, melly attól végképpen el-szakasztá: tudni illik az el-eny-
 szett bört elő Hava 19. napjának reggeli negyedik órája, mellyben azon
 Kedveség felett való Kedveségű f) Párom, virágzó életének huszon ötö-
 dik esztendejében, tizen öt napokig tartott himlőzésében, éppen ama
 Házasságbeli tisztaság tükörének, Susánna szent Aszszonnyal fel-virradó
 napján, mint Eöis annak tisztaságos példáját tekintetesen követő, ez ár-
 nyék világból a' böldeg örökké valóságra (: a' mint ez iránt mind éle-
 tében példafon gyakorlott istenes erköltsai, mind az üdvösséges által me-
 netelre készített Szentségeknek aitasos, és töredelmes fel-vétele tellyes
 reménséget nyújtának:) drága lelkére nézve által költözék; el-felejtethet-
 len bánatot, és gyógyithatatlan sebet hagyván vele örökkösön egybe
 kaptoslt szívémen.

Kedves vólt tudni illik Istennek az ő lelke, és azért sietett őtett
 virágzó életében ki-vinni a' hamisságok közül: Mert nem a' boszszu ide-
 ig való, sem az esztendő számával meg-mérettegetett vénség betsülletes, há-
 nem az ember értelme - - és a' makula nélkül való élet. g) Légyen áldott
 tehát az Urnak neve! Ki e' meg-betsülhetetlen Kintset, avagy ha
 rövid ideig is nekem adta vala, és el-vette; a' mint az Urnak tettzett,
 úgy lótt. h)

És

a) Sirák. 41. rész. 1. vers. b) 25. rész. 11. vers. c) 26. rész. 1. vers. d) Példa beszé-
 nek Könyv. 12. rész. 4. vers. e) 1 Királ. 15. rész. 32. vers. f) Sirák. 26. rész.
 19. vers. g) Böltségek könyv. 4. rész. 8. 9. és 14. vers. h) Jóh. 1. rész.
 21. vers.

M. Pál Urnak.

És mivel meg kelle azt ismernem a Királyi Profétával hogy több-
bé ötet vissza nem hozhatom, hanem én megyek inkább hozzája, ő pedig nem
jó vissza hozzám, i) erre nézve hideg tetemít, ugyan az említett hó-
napnak 22. napján illendő rend tartással, és örök nyugalmaért követ-
kezett Isteni szolgálatoknak el-végeztetésével a Szent Ferentz szorosabb
Szerzete Kolos-O-vári Templomának Kriptájában el-tétettettem, a' hol
várja a' fel-támadásnak boldog óráját az Urnak napjaig. Hagyván ugyan
csak vigasztalásomra Szent Házaságunknak egy, idejére nézve ugyan még
Kisded, de nagy kedveségű gyümölcset, János nevezetű Fiu magzatot,
kiben keserves szívbéli fájdalomnak egy felől enyhítését, más részről
meg-újítását fel-tanálom, midőn abban el-szalasztott életem Kedves
Párjának eleven Képét, és mindenkor szívem, és szemem előtt forgó em-
lékezetét meg-tekintem.

Meltyeknek szomorú, de tartozó *alázatos* - - -
Jelentése mellett, midőn fenn tisztelt Kedves Páromnak örök emlékeze-
tét *aitatos Imádságiban* Nem különben magamot, Anya
nélkül el-maradott Kisded árvámmal együtt tapasztalt *Keztyájában*
ajánlanám, tiszta szível óhajtván, hogy a' Felséges Isten *Méltosa-*
gy Urak minden szomorú változásoktól Kegyelmesen óltalmazza, ér-
demlett tisztelettel maradok

Méltóságos Consiliarius Urnak

Költ Kolosváratt Böjt más Havának
25^{dik} Napján, 1785. esztendőben.

meg szomorodott alázatos szolgálja

G. Hornis Sigmund

i) II. Király. 12. rész. 23. vers.

Méltóságos Consiliarius Ur!
Jo Méltóságos Uram!

z emberi életnek szükséges, és el-kerülhetetlen végét ke-
serves fájdalommal tapasztalni kényszerítettünk Méltosa-
gos Groff Göntz Ruszkai Kornis Kristina kedves Afzony Anyánk ő
Nagyságának nem anyira véletlen, mint hirtelen történt halálában.

Ki midőn hétnapi hidegleléstől fonyasztattnék, ezen folyo esz-
tendőben meg hanyatlott szent Ivány Havának huszon kilentzedik
napján gutta ütéstől illetvén, délelti négy orakor ez arnyék világ-
ból, minekutánna telyes életében gyakorlot aítatos buzgósággal az
örökké valóságnak hoszas útyára készítő szentségeket fel-vette,
vissza adá Teremtőjének az ő alkatmánnat azon Talentummal egy-
etemben, mellyel ötött ama nagy Evangeliumi Gazda mind paros
életének harmincz hat, mind példás öszvegyiségének tizen hat, éle-
tenek pedig hetven esztendőknél el-folyása alatt, minden jószágos
tselekedeteknek gyakorlásaival, az ellenkező cselekedetek békeséges
tűréseivel és 4. életben lévő Magzattyaival, s 10. onokáival ritka
például fel-ékesítette vala, és az a' mi keserves fájdalomunkat nem
kevése enyhíti, mert bizonyos reménséget nyujt, hogy az igazak-
nak örök jutalomul ígért Koronát el-nyerte.

De minthogy bánatos fájdalom nélkül nem lehet attól el-válá-
funk, kit tiszta szívből szerettünk, mind ezek nem elegendők arra,
hogy illy ritka ditséretes, válogatott Anyai erköltségekkel fel-ékesi-
tetett, soha el-nem felejthetendő szülőknél tőlünk való el-válá-
sát, és ez által lett gyászos állapotunknak szomorú voltát meg-ke-
feregett szível ne érezzük, és orzainkat keserves könnyulataink
gyakor árjaival ne ásztassuk; mely méltó meg-keferegedésünket, és
örök gyászban borult Sziveinknek felette való meg-illetődését ké-
vántuk tartozó köteletségünk szerént több kedves Atyankfiaivalis
közleni.

Meg-emlékezven pedig arról, a' mit Tobias hagyott Fiának Anyáról: mikor pedig ő is bé-völti életének ideit, temessd el-ötet szent Jakab Havának első napján a' Maros-Vásárhelyi Plebaniai Nagy templomban estvéli nyoltz orakor nagy fő Méltóságok Nemes, és köz nép tisztelet tételével békésértetven, másod napon örök nyugadalmáért tartott szent Misék, és Prédikáció után azon szent egyháznak Kriptájában Fiui, és Léányi tartozó alázatos tisztelettel helyezettük érdemes Anyai tetemeit mellyet midőn Szomorúan *Mltgs. Consiliarius Urnak imé* - jelentenénk, 's *Lelekis* buzgó áitakosságában ajánlanók, Kivánnjuk, hogy az Sz. Ur Isten *Mltgs. Consiliarius Ur Házát* minden hasonló Szomorú változásoktól Kegyelesen őrizze, 's őltalmazza, azonban *szapaszale Gíves jó indulatjában*, 's. Uri szeretetében ajánlottak maradunk. *Léven*

Mltgs. Consiliarius Ur

Adatott Maros Vásárhelyt szent Jakab Havának 2dik Napján 1785. esztendőben.

megszomorodott engedelmű

Mltgs. Cons. Gál János Ur

Méltóságos Consiliariusné.

Hogy a' világi boldogságban femmi állandóság nintsen, leg-ujjabb példa vagyok én: a' ki jóllehet lelki képpen igyekeztem a' mindeneken szabadon Uralkodo Istennek vizsgálhatatlan akarattjában a' mint illik a' keresztyén embernek meg-nyugodni, de testi erőtlenségemből meg-kell vallanom a' békességes türes Példájával Jóbbal, hogy az Urnak keze ért engemet. Ugyan-is a' midőn kedves életem párjával Mltgs. Tövisi B. BALINTITT MARIÁVAL házasságunknak hetedik esztendejében teljes csendességben, és vigasztalásban élénk, Istentől adatott s élő ép magzatokkal meg-áldottván, meg-irigylé a' kegyetlen halál ezen szép, egyes életünket, és ezen folyó Holnapnak 20-dik Napján Miháltzfalván, (a' hová mint örökségbe kevés időre jöttünk vala) ötet elsőbben majd észre sem vett, de végre forro nyavalyára fordult, és két hétig tartott nyavalyával, minden Szentségeknek ájtatos felvétele után példás keresztyéni, 's fedhetetlen életének 26-dik esztendejében; 's úgy szólván, leg-szebb virágjában az élők számából véletlenül ki-ragadá, nékem, és nevetlen apró Arváinak el-felejtethetlen szomorúságunkra; és e' fzerént kedves halottamat Károly-Fejérvárott a' T. P. Franciscanusok Alsóvárosi Templomában igen díszesen eltemettettem. Ily bizonytalan az halálnak mint ideje, mint helye! hogy senki se ifuságában, se egészségében, se más világi 's tündér boldogságban ne bizzék, hanem azon rettenetes orát mindenkor Keresztyéni készülettel várjuk.

Mely keserves állapotomat mint kötelességemből, mint pedig szomorúságom némünémű enyhítése végett a' *midőn* jelentvén kedves Halottamat jó emlékezetébe, magamat, 's árváimat a' *Mtás Apfony grófjába* - szívességébe ajánlván, szívből óhajtom, hogy a' *Mennyei Uralkodó a' Mtás Apfonyt* 's *háát* minden efféle véletlen csapásoktól, szomorúságoktól kegyesen meg-őrizni méltóztassék.

Maradván Mlt tisztelettel

a' Mtás Consiliariusné

Miháltzfalva, Sz. Jakab Havának 20-dik Napján 1805.

Mélyen meg-szomorodott *alárator* Szolgája: G. KORNIS IMRE.

Örögg Mtás Gál Consiliariusné.

MS.U.

2 1 9 1

S F I R S I T

FILM:

7 6 0 1 0

ACADEMIA ROMANA

FILIALA CLUJ

BIBLIOTECA

1998